

Maandagavond 21 oktober jl. was onze vereniging gastheer voor de regiovergadering roeiverenigingen Boven het IJ. Omdat het item veiligheid prominent op de agenda stond, was ik hiervoor uitgenodigd. Gaandeweg de vergadering kwam ik er achter, dat wij A) qua roeiwater bij De Where verwend zijn. In die zin, dat bij ons een aantal risicofactoren (vrijwel)ontbreken. Weinig tot geen beroepsvaart, geen snelstromend water, geen getijden, weinig pleziervaart en/of snelle motorboten. En B) dat wij met de bij ons geldende veiligheidsmaatregelen aan de goede kant van de streep zitten. Het is een goede gewoonte geworden om bij wat grotere tochten en evenementen een veiligheidsplan in te dienen. Na lezing kan ik niet anders concluderen, dat ze vrijwel altijd compleet zijn. Natuurlijk zijn ook andere aspecten ter sprake gekomen, maar die zijn wel bekend bij iedereen. Niet roeien bij mist als je de brug richting IJpendam vanaf het vlot niet kan zien, niet roeien als het hard waait (windkracht 7 of harder), niet roeien als het kouder is dan 1 graad of als er ijsvorming is in de ringvaart. En als je des winters wil skiffen, dan heb je –als het goed is- een verklaring ondertekend, dat je je bewust bent van de risico's en draag je een geel hesje. Dat geldt ook voor de boegroeier bij wat donker weer. Maar dat weet iedereen. Toch? Bij het volgende onderwerp heb ik opeens door, dat ik zelf tot de doelgroep hoor. Het blijkt, dat alle hier aanwezige roeiverenigingen te maken hebben met vergrijzing van het ledenbestand en dat er zorgen bestaan over lichamelijke ongemakken, die in de loop der jaren zo langzamerhand zijn ontstaan bij oudere roeiers. Daar komt bij, dat er soms bij mensen, die al decennialang roeien een zekere nonchalance optreedt en de discipline wat vervaagt en dan niet zozeer tijdens het roeien, maar meer bij het in-en uitstappen. Als ik bij mezelf te rade ga, trek ik ook het boetekleed aan. Even een gezellige babbel met je roeimaten en voor je het weet, zit je in de boot. Maar hoe ben je daar eigenlijk terechtgekomen. Dus ik neem mezelf voor om weer wat alerter te zijn en de disciplinaire touwtjes wat aan te trekken. Het is je eigen verantwoordelijkheid om bij jezelf te rade te gaan in deze. Dat geldt ook als je jezelf afvraagt, of je nog wel naar de kant kan komen, als de boot onverhoopt omslaat. En als je van de winter dik gekleed bent, omdat je stuurt, trek je dan een zwemvest aan? Er wordt nog een onderwerp aangedragen wat zijdelings met veiligheid te maken heeft. Aankomend voorjaar vinden er weer behendigheidsoefeningen plaats voor de jeugd in het Leeghwaterbad. Klim in je omgeslagen skiff. Daar worden oude skiffs voor gebruikt. Dat is maar goed ook, want weet, dat je bij het omslaan met een nieuwe skiff met vleugelrigger daar niet mag inklimmen. Dat kan aanzienlijke schade aan de boot ten gevolge hebben. Ik heb zojuist de lange weersverwachting gelezen voor komende winter en alom is de verwachting, dat we bijzonder weinig zullen merken van koning winter, maar wel getrakteerd worden op wat hogere temperaturen, gepaard gaande van wind en neerslag. Dat betekent wel, dat we waarschijnlijk veel kunnen roeien. Ik wens iedereen een fijn en veilig roeiseizoen.

Dick Kniepstra,
veiligheidscoördinator